

РЕШЕНИЕ

№ 41614

гр. София, 12.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав, в
публично заседание на 12.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Слава Гьошева

при участието на секретаря Ася Лекова, като разгледа дело номер **7388** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДВП).
Образувано е по жалба на О. А. М., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], [улица], вх.Д, ет.6, ап.68 срещу Заповед за прилагане на ПАМ № 25-4332-003186/12.06.2025 година по чл.171, т.2а, б.“А“ от ЗДВП на И. В. Й. полицейски инспектор в ОТДЕЛ „ПЪТНА ПОЛИЦИЯ“ СДВР, с която е наложена ПАМ- прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца.
В жалбата е посочено, че оспорената заповед е незаконосъобразна. Моли се заповедта за налагане на принудителна административна мярка да бъде отменена. В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и моли жалбата да бъде уважена. Не претендира разноси.
Ответната страна – Полицейски инспектор към СДВР, в отдел "Пътна полиция" при СДВР, редовно призован, се представлява от юрк. К., която оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Депозира писмени бележки, в които излага подробни съображения по съществото на спора и моли ЗППАМ да бъде оставена в сила.
Софийска градска прокуратура – редовно призована, не взима становище по жалбата.
Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:
С атакувания в настоящото производство индивидуален административен акт – заповед № 25-4332-003186/12.06.2025 г., издадена от И. Й., на длъжност Полицейски инспектор към СДВР, в отдел "Пътна полиция" при СДВР е наложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2а, б "а" от ЗДВП - прекратяване на регистрацията на собствения на О. А. М., л. а марка М. Б 200, с рег. [рег.номер на МПС] .

За да постанови атакуваната заповед, административният орган е приел въз основа на съставен АУАН № 3900551/05.06.2025 г., че О. А. М., като водач на процесното ППС е управлявал същото с чуждестранно свидетелство без да е подменено след пребиваване повече от 3 месеца, представляващо нарушение на чл. 162, ал. 1 от ЗДвП.

Не е спорно между страните, а това се установява и от представените по делото доказателства, че жалбоподателят е собственик на процесния автомобил.

В цитирания АУАН, като мотиви за издаването му е отразена посочената по-горе фактическа обстановка, обосноваваща нарушение на чл. 162, ал. 1 от ЗДвП.

Към делото са приобщени писмените доказателства, представляващи цялата административна преписка по издаване на обжалваната заповед, както и допълнително представени такива от страна на ответника.

При така установеното от фактическа страна, съдът достига до следните правни изводи:

На основание чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът извърши проверка за наличието на претендираните с жалбата основания за отмяна на оспорената заповед и провери служебно законосъобразността на същата на всички останали основания, визирани в чл. 146 от АПК.

Жалбата е подадена от лице с надлежна процесуална легитимация, чийто интерес е засегнат от оспорения индивидуален административен акт. Същата е подадена в установения от чл. 149, ал. 1 от АПК преклузивен срок за обжалване и отговаря на изискванията на чл. 150 и чл. 151 от АПК, което обуславя нейната процесуална допустимост.

Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

По валидността на акта:

Съобразно разпоредбата на чл. 23 ЗАНН, органите, които налагат принудителните административни мерки се уреждат в съответния закон. Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Контролът по спазването на правилата за движение от всички участници в движението и техническата изправност на движещите се по пътя пътни превозни средства се осъществява от служби на МВР, определени от министъра на вътрешните работи /чл. 165, ал. 1, т. 1 ЗДвП/. По делото е приложена Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. на Министъра на вътрешните работи /лист 32-33 от делото/, с която е определено да осъществяват контрол по ЗДвП ОД на МРВ и СДВР. Приложена е и Заповед № 513з-6400/07.07.2023 г. на директора на СДВР /лист 31 от делото/, с която са оправомощени да прилагат ПАМ по ЗДвП полицейски органи по чл. 142, ал. 1, т. 1 от ЗДвП. Съдът приема, че заповедта е издадена от компетентен орган.

Процесната заповед отговаря на изискванията на чл. 59 от АПК. Същата е издадена в законоустановената писмена форма и съдържа всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването ѝ, с оглед на което не са налице основания същата да бъде призната за нищожна.

По материалната и процесуалната законосъобразност на акта:

Съгласно чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка - прекратяване на регистрацията на моторно превозно средство за срок от шест месеца до една година на собственик, който управлява МПС без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за

управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства.

Видно от мотивите на процесната заповед за прилагане на принудителна административна мярка, административният орган е приел, че жалбоподателят е управлявал личния си лек автомобил с чуждестранно СУМПС, издадено от Великобритания, без същото да е подменено след пребиваване повече от три месеца на територията на Република България.

В АУАН, въз основа на който е издадена процесната заповед, е записано, че водачът притежава СУМПС № MADZH7022750A9CS, издадено от Великобритания, както и че при извършена справка в системата за граничен контрол е установено, че лицето не напускало територията на България в последните три месеца преди датата на извършване на проверката. По делото е представено СУМПС № MADZH7022750A9CS, със срок на валидност до 17.09.2025 г., издадено на 26.11.2024 г. /лист 16 от делото/, което обаче не е било валидно към датата на извършване на полицейската проверка – 05.06.2025 г. По делото безспорно е установено, че при извършената полицейска проверка лицето е представило чуждестранно СУМПС, издадено от Великобритания. Налице са и доказателства /приложена е справка за пътуване на лице-български гражданин за периода от 01.01.2024 г. до 05.06.2025 г. на лист 24 от делото/ за датата на последното влизане на територията на България на жалбоподателя – 19.12.2024 г. След тази дата няма данни М. да е напуснал или влизал на територията на Р. България.

Съдът приема за правилен изводът на административния орган, че лицето пребивава на територията на Република България повече от три месеца, поради което е било длъжно да подмени СУМПС, в съответствие с изискването на чл. 162, ал. 1 от ЗДвП, според който българските граждани могат да управляват моторни превозни средства на територията на Република България с чуждестранно национално свидетелство, когато то не е издадено от държава - членка на Европейския съюз, или от друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или от Конфедерация Швейцария, в срок до 3 месеца от датата на влизането им в страната.

Неизпълнението на задължението по чл. 162, ал. 1 от ЗДвП не лишава водача от правоспособност да управлява МПС, но същият губи правото да управлява МПС на територията на страната, тъй като не притежава валидно СУМПС по смисъла на националното законодателство. Тоест управлението на МПС от водач в хипотезата на чл. 162, ал. 1 ЗДвП – с чуждестранно СУМПС, след изтичане на тримесечния срок от датата на влизането му в страната, е равнозначно на управление на МПС без свидетелство за правоуправление.

Съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, редовно съставените по този закон актове имат доказателствена сила до доказване на противното. От жалбоподателя не са ангажирани доказателства, оборващи констатациите в съставения АУАН. При валидно съставен АУАН административният орган действа в условията на обвързана компетентност и няма право на самостоятелна преценка, а е длъжен да наложи ПАМ. Съдът приема, че са били налице предпоставките за издаването на процесната заповед за прилагане на принудителна административна мярка, визирани в чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП. Санкцията е наложена на собственика на МПС, както е посочено в цитираната по-горе разпоредба на чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП.

ПАМ е наложена за минимално установения в чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП срок, поради което от административния орган не е допуснато съществено процесуално нарушение и не е нарушен принципът на съразмерност. Оспорената заповед е издадена в съответствие с целта на законоосигуряване на безопасността на движението по пътищата, с цел опазване живота и здравето на участниците в движението, като се препятства възможността на санкционираното лице да

извърши други нарушения на правилата на Закона за движението по пътищата.

С оглед изложеното, процесната заповед за прилагане на принудителна административна мярка е законосъобразна, а подадената жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

На основание чл. 143, ал. 3 от АПК жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на СДВР (юридическото лице, в чиято структура е ответникът) юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 лева, определено съгласно чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ във вр. с чл. 24, изр. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения, Административен съд – София град, III отделение, 71 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на О. А. М., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], [улица], вх.Д, ет.6, ап.68 срещу Заповед за прилагане на ПАМ № 25-4332-003186/12.06.2025 година по чл.171, т.2а, б.“А“ от ЗДВП на И. В. Й. полицейски инспектор в ОТДЕЛ „ПЪТНА ПОЛИЦИЯ“ СДВР, с която е наложена ПАМ- прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца.

ОСЪЖДА О. А. М., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], [улица], вх.Д, ет.6, ап.68 да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 200 /двеста/ лева- юрисконсултско възнаграждение.

Решението, на основание чл. 172, ал. 5 изр. 2 от ЗДВП, не подлежи на обжалване.

Съдия: